

РЕШЕНИЕ

№ 3382

гр. София, 23.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.04.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Теодора Милева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **1788** по описа за **2023** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Й. С. Т., чрез адв. А. И. против Решение № 625/21.02.2022 г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 99-и състав, постановено по АНД № 15954/2021 г. с което е потвърден Електронен фиш за налагане на глоба серия К № 4286964, издаден от Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с който на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 1, т. 2 от Закон за движение по пътищата /ЗДвП/ на Й. С. Т., е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лв. за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП.

В касационната жалба се изложени доводи за постановяване на обжалваното решение в нарушение на материалния закон и на процесуалните правила. Твърди се, че въззивният съд не е събрал всички относими доказателства и е обсъдил възражения, различни от направените с жалбата срещу електронния фиш. Изложени са доводи за наличие на противоречие между Наредбата за използване на АТСС и ЗДвП, както и за допуснати в хода на административнонаказателното производство нарушения, които не са били установени от СРС. В тази връзка се твърди, че от граматическото тълкуване на чл. 189, ал. 4 ЗДвП вр. § 6, т. 65 от ДР на ЗДвП следва изводът, че при установени с мобилни АТСС нарушения на скоростта е недопустимо издаването на

електронен фиш. Посочва се, че в протокола за използване на АТСС не се съдържат всички реквизити по чл. 10 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г. Липсват доказателства за връчване на електронния фиш, което според касатора е довело до ограничаване правото му на защита. Посочва се също, че в електронния фиш липсва отразяване на разпоредбата на чл. 189, ал. 6 ЗДвП и не е отразено дали е бил приспаднал толеранса от - 3% от измерената скорост. Иска се от съда да отмени обжалваното решение, както и потвърдения с него електронен фиш. Претендира се за присъждане на разноски.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен не се явява и не изпраща представител.

Ответната страна в касационното производство – отдел „Пътна полиция” - Столична дирекция на вътрешните работи при МВР, не изпраща представител. Постъпило е писмено становище, в което се изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на платения от касатора адвокатски хонорар.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена се представлява от прокурор В., който изразява становище, че касационната жалба е неоснователна и недоказана.

Административен съд София-град, I касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване.

Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

От фактическа страна въззивният съд е установил, че на 18.12.2020 г. в 10:56 часа, мобилна система за видеоконтрол „TFR1-M“ № 506 заснела лек автомобил марка „БМВ“, модел „Х5 Х Д. 30Д“ с рег. [рег.номер на МПС], движещ се в [населено място], по [улица]до номер 257, в посока от ул. „проф. А. Т.“ към [улица], с превишена скорост - 69 км/ч, при максимално разрешена за движение в населено място - 50 км/ч.

В тази връзка и след проверка за собственост на заснетия автомобил на Й. С. Т. в качеството и на законен представител на юридическото лице собственик на заснетото МПС, е издаден електронен фиш, за нарушение квалифицирано по чл. 21, ал.2, вр. ал. 1 от ЗДвП и е наложено административно наказание „глоба” в размер на 50 лв., на основание чл. 182, ал. 1, т.2 от ЗДвП.

Въз основа на установеното от фактическа страна, въззивният съдът е обосновал и правните си изводи. Приел е, че оспореният електронен фиш притежава изискуемите задължителни реквизити, в съответствие с нормата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП. Изложил е подробни мотиви по отношение на възраженията на Й. С. Т., касаещи липсата на длъжностно лице и дата на издаване на ЕФ, надлежност на връчване, процесуални правила по отношение на издаване на ЕФ, процедурата по установяване на нарушението с АТСС и субекта на нарушението. Съставът на СРС е преценил, че не са налице допуснати процесуални нарушения, така и е намерил, че ЕФ е законосъобразен и от материална страна. С тези мотиви районният съд е потвърдил електронния фиш. Фактическата обстановка СРС установил, въз основа на събраните по делото писмени доказателства. Гласни доказателства не са ангажирани в процеса пред СРС.

Решението на въззивния съд е валидно, допустимо и правилно.

Изложените мотиви в обжалваното решение относно изискванията за съдържанието му, разписани в разпоредбата на чл. 189, ал. 4, изр. 2 от ЗДвП, са правилни и настоящия съдебен състав ги споделя. С изменението разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, обн. ДВ. бр. 19/2015г., в първото изречение думите „техническо средство” са заменени с израза “автоматизирано техническо средство или система”, който израз е част от съдържанието на нормата и в редакцията ѝ, към датата на извършване на процесното нарушение. Със същото изменение на закона в дефиницията за “електронен фиш” по § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП е добавен изразът „и системи”, създадена е нова т. 65 на същия параграф, с която се определя понятието “автоматизирани технически средства и системи”, според която това са „уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствието или отсъствието на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни – прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни – прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.”

Съгласно разпоредбата на чл. 165, ал. 3 от ЗДвП. /нова - ДВ бр. 19/2015 г./, на Министъра на вътрешните работи е делегирана компетентност да определи с наредба условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение. В тази връзка е издадена е Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г. на Министъра на вътрешните работи за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата (ДВ, бр.36 от 2015 г.), в сила от 23.05.2015 г. С чл. 2 от Наредба № 8121з-532/2015 г., изрично е предвидено, че стационарните и мобилните автоматизирани технически средства и системи (АТСС) заснемат статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения–видеозаписи с данни за установените нарушения на правилата за движение. За тях, съгласно чл. 3 от Наредба № 8121з-532/2015 г. се издават електронни фишове с използване на автоматизирана информационна система. Въведени са с чл. 7 – чл. 8 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г., правила за означаване на местата за контрол с мобилни и стационарни АТСС, а с чл.8–чл.11 са регламентирани специални такива за използването на мобилни АТСС.

По време на извършване на процесното нарушение, действащата тогава и приложима на основание чл. 3, ал. 1 от ЗАНН, редакция на чл. 189, ал. 4, изречение първо от ЗДвП, допуска за нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система по § 6, т. 65 от ДР на ЗДвП, независимо дали стационарно или мобилно, да се издаде електронен фиш по § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП за налагането на глоба в размера, определен за този вид нарушение. Следователно, действащите разпоредби на ЗДвП и на Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г., предвиждат, че издаването на електронни фишове включва и нарушения, установени и заснети с всички видове АТСС, в т.ч. мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя в присъствие на контролен орган, поставящ начало и край на работния процес.

Така процедурата за издаване на процесния Електронен фиш за налагане на глоба за установеното с мобилна видеосистема за наблюдение и регистрация на пътни нарушения за нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП е проведена при наличието на

предпоставките за приложението ѝ по чл. 189, ал. 4, изр. 2 от ЗДвП вр. § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП и вр. чл. 3 от Наредба № 8121з-532/2015 г. Спазени са изискванията за използването мобилната видеосистема, тъй като същата е преминала съответната проверка, видно от обсъдените от първоинстанционния съд в мотивите на решението му доказателства. В тази връзка неоснователни са доводите на касатора, че нарушението не е заснето от надлежно сертифицирано и работещо автоматизирано техническо средство и че това не е обсъдено от СРС.

Спазена е и разпоредбата на чл. 10, ал.1 от Наредба № 8121з-532 от 2015г. (Наредбата), която изисква за всяко използване на мобилно АТСС за контрол се попълва протокол. В настоящия случай е съставен протокол по образец съгласно приложението към наредбата. Същият притежава реквизитите, тъй като в него е отразено, че измерването е по стационарен метод, с посока за задействане – приближаващ. Протоколът съдържа всички важни данни за описание на техническо средство, за дата и час, за мястото на поставянето на конкретното мобилно АТСС, за начина на работата му и за времетраенето на осъществения контрол.

Неоснователни са доводите в касационната жалба, че в издадения ЕФ не е отразено дали е бил приспаднал толеранс и в какъв %. Действително разпоредбата на чл. 755, ал. 1, т. 2 от Наредбата за средства за измерване, които подлежат на метрологичен контрол, сочи за толеранс $\pm 3 \text{ km/h}$ до 100 km/h или $\pm 3 \%$ от измерената стойност за скорости над 100 km/h – при реални условия на измерване на скорост при полеви тестове, поради което правилно в оспорения електронен фиш е отчетен толеранс от -3 км/ч. , поради което не са нарушени правата на касатора. В случая този толеранс е видим от клипа на нарушението, където е посочена скорост на движение от 72 км/ч. , а в електронния фиш – 69 км/ч. , тъй като при издаването на електронния фиш се отчита 3 км/ч. толеранс за допустима грешка при работата на техническото средство.

На следващо място, индивидуализирането на касатора като субект на извършеното административно нарушение има своята законова опора в предписанието на чл. 188, ал. 2 от ЗДвП, според което когато нарушението е извършено при управление на моторно превозно средство, собственост на юридическо лице /както е в настоящия случай/, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство. При непосочване на такова лице се пристъпва към ангажиране отговорността на законния представител на дружеството, каквото е Й. С. Т. в случая и това е безспорен факт. От друга страна липсват твърдения за подавана декларация по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП. В тази връзка обосноваван и съответстващ на закона е изводът на районния съд за законосъобразно санкциониране на управителя на търговското дружество, собственик на посоченото МПС в ЕФ.

Неоснователни са и доводите в жалбата свързани с липсата на информация в ЕФ относно възможността в 7-дневен срок да се подаде писмено възражение пред директора на ОД на МВР. Следва да се отбележи, че законодателят не предписва такъв реквизит на утвърдената от него бланка на електронния фиш / арг. чл. 189, ал. 4 ЗДвП/.

Въз основа на взаимно безпротиворечивата и кореспондираща помежду си доказателствената съвкупност по делото, районният съд правилно и обосновавано е достигнал до извод за доказаност на нарушението по чл. 21, ал. 2 от ЗДвП.

Предвид изложеното, настоящият състав приема, че не са налице твърдените касационни основания, а обжалваното съдебно решение като валидно, допустимо и

правилно, следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и своевременно предявената претенция, в полза на СДВР следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер от 80 лева.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София-град, I касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 625/21.02.2022 г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 99-и състав, постановено по АНД № 15954/2021 г.

ОСЪЖДА Й. С. Т., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.